

عنوان مقاله:

بررسی و رتبه بندی ناکارآمدی عوامل آموزشی مدارس در آموزش زبان انگلیسی با تأکید بر مکالمه

محل انتشار:

فصلنامه رویکردی نو در علوم تربیتی، دوره ۵، شماره ۴ (سال: ۱۴۰۳)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۰

نویسنده:

سینا کاظمی - علوم اجتماعی، دانشکده حقوق و علوم اجتماعی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر بدنیال ارتقاء کیفیت آموزش زبان انگلیسی در مدارس ایران از طریق بررسی و رتبه بندی ناکارآمدی عوامل آموزشی مدارس در آموزش زبان انگلیسی با تأکید بر مکالمه می‌باشد. روش: تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر گردآوری داده‌ها توصیفی-بیمایشی می‌باشد. برای نیل به هدف، باید از جامعه‌ای استفاده می‌شود که خود قبلاً مشکلات آموزشی زبان انگلیسی در مدارس را حس کرده و آن را گذرانده باشند، بنابرین دانشجویان دانشگاه تبریز به عنوان جامعه پژوهش مورد بررسی قرار گرفتند. برای انتخاب حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شد و ۳۷۸ دانشجو انتخاب شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از دو آزمون تک نمونه و فریدمن استفاده شد. ابزار پژوهش شامل یک پرسشنامه محقق ساخته (۱۴۰۲) که دارای ۲۵ گویه و ۷ مولفه بود. یافته‌ها: پایابی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ $\alpha = 0.866$ محاسبه گردید و روابی آن مورد تایید استادی واقع شد. یافته آماره‌ها نیز حاکی از آن است مولفه‌های فناوری آموزشی با میانگین رتبه ۲/۲۹، مشارکت کلاسی با میانگین ۲/۴۴، طرح درسی کتاب با میانگین ۲/۸۷، روش تدریس با میانگین ۳/۴۶ و دانش معلمان نیز با میانگین ۳/۹۴ به ترتیب به عنوان عوامل آموزشی دخیل در ناکارآمدی آموزش و یادگیری مکالمه به زبان انگلیسی در مدارس شناخته شدند. نتیجه گیری: با عنایت بر ارتباط تنگاتنگ مولفه‌ها با یادگیرگر، آموزش این زبان نیازمند مشارکت بیشتر و فعال تری دارد، اما طبق نتایج حاصله عدم بکارگیری از فناوری آموزشی، کتاب درسی نامناسب و روش تدریس معلمان این توفیق را سلب می‌کند.

کلمات کلیدی:

آموزش زبان، زبان انگلیسی، عوامل آموزشی، مدارس ایران

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1958774>

